

משמעותי לתעתיק מקום מגורי לירושלים התקשרתי עם הקבלן שלמה כהן (בג'...), וקניתי אצלו בית בניה. מזע עשו עלי יידי הוטובים והדוזנים זההירון, ואוי מכת הקבנין.

"ליסטים, שודדים, חסרי טפוף ומוסר".

מיד בניתי לי מצודה התגוננות וממנה יצאתי מפעם לפעם למתקפה עליה הקבלן, דושת בכל תוקף את המגיעה לי. "האויב" איינו נורא כל כך ובאופן מוזר חרבנו יחד כתפקיד משותפת; יש לנו להביא את הבניה לשיום מוצלת.

את"ב סיפרו לי שהאויב ערומי וממולח, מקהה את חושיו של העומד על המשמר, מכה לרגע של נימנות או חילופי שמרות, ואז כובש את הבית, המצודה, ועשה בו בתוקף שלו לא בהתחם לתוכנה, לא במתחם למוסכם, גורע מן המפרט, תוסך ב�ומרים – אכז לכווןיהם.

בלא תיאץ – גם הפעם, לשמותי, שניתי, שלמה בגין התגלה בקבלן קפדו, אשר המוצר המוגמר חשוב לו עצמו לא פחות מאשר לקונה, וגאוותו עליו, ואין הוא נח, עד אשר יברך על המוגמר.

ואז פשטה השמואה "ישן תנספות בלתי צפויות, שחוננות ארכיים כגלות" ושוב הדרתי מעיני שינה בליליות. כיצד ממצאים את ההוצאות? חיפשתי דרכים להוכיח, לנמק: איך ל证实 הסכם על הツ'ק.

עד שסתנבר, ש"ח'ד" לא נורא. אין עינינו לכפי מירטן. אז הוא אליו חברי עם עיטה אהורה "אל משלמי את הסכם המלא טרם הסתימה הובודה: החשלמות, התקנות, ההתאמות, והשינויים, את אלה גוזה הקבלן לא להשלים"

הפעם הייתה כבר חזיה. בין הקבלן ורعي נורני העיצה, שילמתי את מלא הסכם והמתנתי לראות, אם הקבלן ועשה דברו (מנהל עבודה) – גילוי, יבואו להשלים ולבדוק.

ושוב הכלתי צפוי ארע – גם הקבלן גם מנהל העבודה, ביררו, ביצעו והשלימו המלאכה.

ועדיין לא שקטו "חכרי הוטובים" בעלי הלשונות הרעות: "הקבן מומחה לעיכובים זאטוריים – חדיה" תמסר לך בעוד מספר חזושים" בכילבול רג המתנה. בזרחות – לראות מי צפוי זמי לידיין. וכשהאלו אותן, למועד העבר ליהשלים, הימי זהירה כפליזם, כי מיזודע: טגר, מהסרו בתומרים ושורר רוריין בישין.

ושוב חפעה – אדר גדורות – לא נא.

"שבוע לפניו המועד חמוץין למשירת הדירות, המפתח בידיי כבורי היה... וכך מצעע, שתחל בהרבה שודנות – נסחים כהכנה, בכבוד, כמעט בקלות... איז טרי אפר, שקבן לא תחכ – להיות "מכה", "אויב" או "לבטים". אם הוא קורקטן, אמיין, מכליה, ודיגון, הכל מסתדר עם הזמן. ובעיר, אם הוא רואה בעולו יצירג אטנטה ולא סתם אומנותו.

ולכן ישר כת שלמה בגין הקבלן ולצאות עובדיו.